

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПІДПРИЄМСТВ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ В ЛАНЦЮГУ ПОСТАВОК

© І.Й. Сорока, 2012

Глобалізація світової економіки, перехід розвинених країн до інформаційного суспільства та інтенсивний розвиток комп'ютерних технологій зумовлюють зростання обміну інформацією суб'єктів господарювання між собою та з оточенням [1]. Особливістю бізнесу на початку нашого століття є те, що інформація стала важливим виробничим ресурсом. Комп'ютерні інформаційні системи повністю змінили технології управління підприємством. Впровадження інформаційних технологій поширилося і на такі важливі підсистеми управління, як облік, аналіз і контроль діяльності суб'єктів підприємництва. Метою дослідження є вивчення методів впровадження інформаційних технологій обліку, аналізу і контролю на підприємствах, а також перспективи розвитку на майбутнє і значення в управлінні підприємством на сьогодні.

Нові інформаційні технології обліку господарської діяльності – це сукупність принципово нових засобів і методів обробки обліково-економічної інформації, передавання, зберігання та відображення інформаційного продукту з найменшими витратами згідно із закономірностями того економічного середовища, в якому розвивається бізнес суб'єкта господарювання.

Багатофункціональне застосування інформаційних технологій в бухгалтерському обліку забезпечується значною кількістю прикладних програм та інтегрованих пакетів. Такі програми дають змогу задовольняти більшість потреб бухгалтерів, для яких опрацювання інформації у великих кількостях до цього займало багато часу.

Сьогодні все більше підприємств звертаються до ERP-систем, які завжди зосереджені винятково на внутрішніх процесах підприємства. Але переваги на конкурентному ринку товарів і послуг мають ті підприємства, які враховують новий процес руху новоствореної ними вартості від понесення витрат до отримання прибутків, визначаючи при цьому всі обумовлені фактори.

На противагу цій системі та ще декільком, які б, здавалося, до цього часу займали чи не одне головних місць на ринку інформаційних технологій, останніми роками спостерігається тенденція інтенсивного розвитку технологій управління, спрямованих на удосконалення взаємодії із суб'єктами, які є зовнішніми щодо підприємства, тобто із замовниками, постачальниками, партнерами, конкурентами. Такими технологіями є: MES-системи управління виробництвом; CSRP-системи планування ресурсів; SCM-системи управління поставкою; CRM-системи управління взаємодією з клієнтами.

Інша актуальна тенденція – забезпечення функціонування ERP- систем з Internet, аж до підтримки ними Web-інтерфейсу. Від стану інформаційних систем залежать якість управлінських рішень та їх вплив на ефективність господарювання суб'єктів. Процес інформатизації є динамічним за своєю суттю, тому його перспективи і можливості значні і необмежені [2].

В логістиці не переважають строго визначені проблеми, які можуть бути формалізовані і точно розв'язані через закриті моделі. Традиційна система виробничого планування та керування має бути замінена системою циркуляції, в яку інтегровані постачальницько-збутові зв'язки. Особливе значення для інтерактивного вирішення проблем мають повні і докладні розрахунки, які дозволяють уявити наслідки змін параметрів. Ці імітації допомагають прийняти рішення, але тільки тоді, коли актуальність даних гарантована в загальному істотному функціональному зв'язку, який охоплює певну угоду замовника і відповідні угоди на замовлення, виготовлення, поставлення, монтаж і транспортування, та існують зарезервовані для цього відповідно до терміну поставлення ресурсні потреби.

Останні дослідження показали, що стандартні спроби оптимізації підприємств є придатні тільки частково. Потрібні інтерактивні засоби планування за допомогою комп'ютера, що логічно доводить вирішальне значення розвитку інформаційних технологій для концепції логістики і практичного застосування рішень логістичних систем.

1. Васелевський М. Економіка логістичних систем: монографія / М. Васелевський, І. Білик, О.Дейнега, М.Довба та ін. [за наук. ред. Є. Крикавського та С. Кубіва]. – Львів: Вид-во Нац. університету “Львівська політехніка”, 2008. – 596 с. 2. Концепція розвитку транспортно-дорожнього комплексу України. *Перевізник* № 3-4, 2010. [Електронний ресурс]. Режим доступу : // <http://truck.net.ua/index.html>

СТАРОСТИНА А.О., КРАВЧЕНКО В.А.
Київський національний університет імені Тараса Шевченка

МІЖНАРОДНІ МАРКЕТИНГОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯК ЧИННИК УПРАВЛІННЯ ЗОВНІШНОТОРГІВЕЛЬНИМИ ПІДПРИЄМНИЦЬКИМИ РИЗИКАМИ

© А.О. Старостіна, В.А. Кравченко, 2012

Ефективне управління підприємницькими ризиками є неодмінною умовою збереження та зміцнення конкурентних позицій вітчизняних підприємств. Особливо актуальним це є для тих українських компаній, які ведуть зовнішньоторговельну діяльність, оскільки саме вони безпосередньо відчувають на своєму бізнесі зростаючу ступінь глобалізації світової економіки. Висока ступінь відкритості вітчизняної економіки, яка за показниками відношення експорту та імпорту до ВВП дорівнювала в 2011 р. 42 та 50 відсотків відповідно, свідчить про те, що українські підприємства, ставши невід’ємними учасниками світогосподарського поділу праці, виступають генераторами та реципієнтами різноманітних видів ризиків.

Ризики повинні бути в центрі уваги власників підприємств. Саме вони найбільше зацікавлені в тому, щоб були виявлені всі ризики, розроблена та виконувалась програма управління ризиками. Логіка тут проста і зрозуміла: чим краще управління ризиками, тим вище ефективність бізнесу, а відповідно і вище (за інших рівних умов) багатство власників компанії. Зв'язок прибутковості бізнесу, його ризиків і ринкової вартості компанії добре розуміють лідери світового бізнесу, які масштабно впроваджують ризик-менеджмент в рамках всього підприємства.

Лідери провідних країн світу (G20) на своїй зустрічі в жовтні 2008 року дійшли одностайного висновку стосовно того, що розгортання світової фінансово-економічної кризи 2007-2009 рр. значною мірою було обумовлено суттєвими недоліками в стані ризик-менеджменту. Аналіз її розгортання доводить, що, по-перше, провали в управлінні ризиками стосуються як розвинутих країн, так і країн з транзитивною економікою, до яких належать країни СНД, в тому числі і Україна. По-друге, недостатній рівень управління ризиками виявився притаманним всім рівням економічної діяльності, – від суб'єктів підприємницької діяльності та громадян-споживачів (мікрорівень) до органів державного управління (макрорівень). По-третє, проблеми з ризик-менеджментом спіткали суб'єктів економічної діяльності практично всіх галузей економіки.

В Україні рівень корпоративного ризик-менеджменту в реальному секторі загалом є достатньо низьким, в результаті чого, наприклад, керівництво металургійних компаній вчасно не зуміло зреагувати в 2008-2009 рр. на кризу збуту своєї продукції на світовому ринку, перші ознаки якої можна було виявити ще за кілька років до її початку. На жаль, і в 2012 р. ситуація може повторитися.

Характерна ознака стану міжнародного бізнес-середовища полягає в тому, що воно постійно змінюється. Зауважимо, що темпи змін факторів ринкового середовища постійно зростають. Це проявляється в змінності всіх факторів маркетингового середовища: політико-правових, економічних, демографічних, науково-технічних, природних, культурних, що в свою чергу впливає на зміну моделей поведінки споживачів, на інтенсифікацію міжнародної конкуренції, зміну системи взаємовідносин з постачальниками. Така ситуація не просто робить неможливим чітко прогнозувати стратегії розвитку суб'єктів міжнародного бізнесу, але і ускладнює проблему передбачення майбутніх змін.